

KRONIEK.

BOEKBESPREKING.

ANNIE SALOMONS, Ballingen, Amsterdam, Van Holkema en Warendorf, 1927.

Ieder kent Annie Salomons' opvattingen omtrent de „ballingschap” van Europeeërs in Indië. Het lijkt volkomen geoorloofd ze zeer persoonlijk, uitermate subjectief te noemen. Ze worden trouwens niet voor iets anders gegeven. En in dit boekje toont de knappe schrijfster opnieuw hoe zij van haar sterk individueele indrukken en ondervindingen goede kunst weet te maken. Zou dát eigenlijk niet altijd het eenige zijn wat ons aangaat bij de beoordeeling van geschriften? Ik geloof het wel.

Vijf verhalen. Niet gelijk van waarde. Maar alle voortdurend boeiend door de warmte en pittigheid der schriftuur, door pétillantente geest ook vaak en door smaakvolle vertelkunst.

De „Tropische nacht” heeft mij het meest bekoord als een nieuw staaltje van den alouden, maar altijd weer charmeerenden Dekameronevorm, het om beurten iets vertellen in een klein gezelschap. De kring, dien de lezer zich daarbij denkt, geeft als vanzelf een stemming aan, een intieme sfeer en warme beslotenheid. Maar ook „Voorbij de laatste brug” (den Elsevier-lezers bekend), „Oudejaarsavond” en „Bevrijding” zijn levensvolle, mild-menschelijke vertellingen.

Annie Salomons handhaaft haar peil.

H. R.

J. ZWARTENDIJK, De Overlaat, notities van een verpleegster, 's-Gravenhage, H. P. Leopold's U.Mij. 1927.

Als men pas zulke goed gecomponeerde verhalen als die van Annie Salomons heeft gelezen, treft de nonchalante vormloosheid van een boekje als dit te meer. En de schrijfster kan er niet van af met te wijzen op haar ondertitel: notities. Een boek behoort een boek te zijn, en deze bundel brieven is er geen.

Als ik van een mijner kennissen een brief kreeg, zoo aardig en levendig geschreven als deze van Mejuffrouw Zwartendijk, zou ik dien als brief ten zeerste waardeeren. Mejuffrouw Zwartendijk is wat men een geboren brieveschrijfster noemt, en zij is méér dan dat, zij weet goed, vaak geestig, soms plastisch te vertellen. Maar een p r o z a schrijfster, in litterairen zin, is zij niet.

Als voorbeeld de eerste de beste bladzij uit dit bundeltje. Bladzij 1 begint: „Toen wij verleden week voor het laatst zoo gezellig bij elkaar zaten, heb ik je beloofd mijne ervaringen in deze nieuwe omgeving zoo gauw mogelijk te vertellen.” Dit kan er mee door. Maar in het nu volgende